

UN REZERVOR DE APĂ VIE

Vârstnicul David A. Bednar

din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

Seară la gura sobei pentru tinerii adulți, organizată de SEB
4 februarie 2007 • Universitatea Brigham Young

Sora Bednar și cu mine suntem recunoscători că putem să ne întâlnim cu dumneavoastră în această seară. Atunci când călătorim prin lume, apreciem în mod deosebit ocaziile de a ne întâlni și de a învăța de la tinerii credincioși, așa cum sunteți dumneavoastră. În această seară, mă rog să avem alături de noi Duhul Sfânt în timp ce preaslăvim împreună și căutăm în unitate să fim învățați de sus (vezi D&L 43:16).

Vreau să încep prin a vă adresa o întrebare simplă. Care este cea mai de preț substanță sau cel mai de preț produs din lume? Ne putem gândi la început că aurul, petrolul sau diamantele au cea mai mare valoare. Dar, dintre toate mineralele, metalele, pietrele prețioase și solvenții care se găsesc pe pământ sau în pământ, cea mai prețioasă este apa.

Apa este sursa vieții. Viața este susținută de apă. Apa este mediul de care toate formele de viață cunoscute au nevoie pentru a-și exercita diferitele funcții. Corpul nostru fizic conține apă în proporție de, aproximativ, două treimi. Cu toate că o persoană poate supraviețui multe zile sau chiar săptămâni fără hrană, un individ va muri, în mod obișnuit, în numai trei sau patru zile dacă nu are apă. Cele mai multe dintre marile centre de populație ale lumii sunt așezate lângă surse de apă proaspătă. Simplu spus, viața nu ar putea exista dacă nu ar exista rezervele necesare de apă curată și accesul la ele.

Apă vie

Dat fiind rolul vital al apei în susținerea tuturor formelor de viață, folosirea de către Salvator a termenului de „apă vie” este în mod divin semnificativă. Așa cum se arată în capitolul patru din Ioan, Isus și ucenicii Săi au trecut prin Samaria, în timp ce călătoreau din Iudea spre Galilea. În cetatea Sihar, s-au oprit la fântâna lui Iacov.

„A venit o femeie din Samaria să scoată apă. ‘Dă-mi să beau’, i-a zis Isus.

Căci ucenicii Lui se duseseră în cetate să cumpere de ale mâncării.

Femeia samariteancă I-a zis: ‘Cum Tu, iudeu, ceri să bei de la mine, femeie samariteancă?’ – Iudeii, în ade-văr, n-au legături cu samaritenii.

Drept răspuns Isus i-a zis: ‘Dacă ai fi cunoscut tu darul lui Dumnezeu și Cine este Cel ce-ți zice: ‘Dă-Mi să beau!’ tu singură ai fi cerut să bei, și El ți-ar fi dat apă vie.’

‘Doamne’, I-a zis femeia, ‘n-ai cu ce să scoți apă, și fântâna este adâncă; de unde ai putea să ai dar această apă vie?’ ...

Isus i-a răspuns: ‘Oricui bea din apa aceasta, îi va fi iarăși sete.

Dar oricui va bea din apa, pe care i-o voi da Eu, în veac nu-i va fi sete; ba încă apa, pe care i-o voi da Eu, se va preface în el într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică” (Ioan 4:7-11, 13-14).

Apa vie la care se face referire în acest pasaj este o reprezentare a Domnului Isus Hristos și a Evangheliei Sale. Și, așa cum apa este necesară pentru a susține viața fizică, tot așa Salvatorul și doctrinele, principiile și rânduielile Sale sunt esențiale pentru viața veșnică. Dumneavoastră și cu mine avem nevoie de apa Sa vie și de mari rezerve din ea, în fiecare zi, pentru a ne susține continua creșterea și dezvoltare spirituală.

Scripturile sunt un rezervor de apă vie

Scripturile conțin cuvintele lui Hristos și sunt un rezervor de apă vie, la care avem acces imediat și din care putem să bem îndelung și din plin. Dumneavoastră și cu mine trebuie să privim și să venim la Hristos, care este „izvorul apelor vieții” (1 Nefi 11:25; compară Eter 8:26; 12:28), citind (vezi Mosia 1:5), studiind (vezi D&L 26:1), cercetând (vezi Ioan 5:39; Alma 17:2) și ospătându-ne (vezi 2 Nefi 32:3) din cuvintele lui Hristos, așa cum sunt conținute în sfintele scripturi. Făcând această, putem primi atât îndrumare spirituală, cât și protecție în timpul călătoriei noastre prin viața muritoare.

Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă are responsabilitatea sacră de a păstra revelațiile scrise

în puritate și siguranță (vezi D&L 42:56) – acest prețios rezervor de apă vie. O lucrare monumentală a fost realizată de Biserică în deceniile 1970-1980 și 1980-1990, al cărei rezultat este ediția scripturilor de care noi ne bucurăm astăzi, cu note de subsol extinse, cu referințe și studii ajutătoare suplimentare, cu hărți și cu informații.

Când scripturile actualizate au fost prezentate prima dată membrilor Bisericii la începutul anilor 1980, vârstnicul Boyd K. Packer a profețit:

„Cu trecerea anilor, aceste scripturi vor produce generații succesive de creștini credincioși care-L vor cunoaște pe Domnul Isus Hristos și care vor fi dispuși să se supună voinței Sale.

Vechea generație a fost crescută fără ele, dar acum crește o altă generație” (în Conference Report, oct. 1982, p. 75; sau *Ensign*, nov. 1982, p. 53).

Douăzeci și patru de ani au trecut de când vârstnicul Packer a rostit acele cuvinte. Iar generația la care se referea este adunată în această seară în clădirile Bisericii de pe tot globul! El vorbea despre dumneavoastră și despre mine. Marea majoritate dintre dumneavoastră cunoașteți scripturile doar așa cum le avem astăzi. Vă rog să aveți în vedere acest lucru, în timp ce eu continui să-l citez pe vârstnicul Packer.

„Revelațiile vor fi pe înțelesul ei, așa cum nu s-a mai întâmplat altei generații din istoria lumii. În mâinile ei sunt acum toiagul lui Iosif și cel al lui Iuda. Va acumula o cunoaștere a Evangheliei mult mai mare decât au putut obține strămoșii ei. Va avea mărturia că Isus este Hristosul și va avea capacitatea de a-L proclama și de a-L apăra” (în Conference Report, oct. 1982, p. 75; sau *Ensign*, nov. 1982, p. 53).

Nu numai că suntem binecuvântați să avem aceste scripturi atât de ușor accesibile astăzi, dar avem, de asemenea, responsabilitatea de a le folosi în mod consecvent și eficient și de a bea din plin din rezervorul de apă vie. Cred că această generație de tineri este mult mai adâncită în scripturi, mult mai profund cunoscătoare a cuvintelor profeților și mult mai înclinată să cerceteze revelațiile pentru a obține răspunsuri decât oricare altă generație anterioară. Dar avem încă o distanță mare de parcurs pe calea strâmtă și îngustă – mai avem de învățat, mai avem de pus în practică și mai avem de trecut prin multe experiențe.

Să obținem apă vie din rezervorul scriptural

Vreau acum să revăd, împreună cu dumneavoastră, trei căi sau metode fundamentale de a obține apă vie din rezervorul scriptural: (1) *citirea* scripturilor de la început până la sfârșit, (2) *studierea* scripturilor pornind de la criteriul tematic și (3) *cercetarea* scripturilor pentru a afla conexiuni, modele și teme. Fiecare dintre aceste abordări poate ajuta la satisfacerea setei noastre spirituale dacă solicităm compania și ajutorul Duhului Sfânt în timp ce citim, studiem și cercetăm.

Citind o carte din scriptură, de la început până la sfârșit, inițiem curgerea apei vii în viețile noastre, făcând cunoștință cu povestiri importante, doctrine ale Evangheliei și principii nemuritoare. Această abordare ne permite, de asemenea, să învățăm despre personajele importante din scripturi și despre succesiunea, timpul și contextul evenimentelor și învățăturilor. Citind cuvântul scris în acest fel, volumul de scripturi ni se dezvăluie în totalitate. Aceasta este prima și cea mai fundamentală cale de a obține apă vie.

Ceea ce urmează apoi, fiind rezultatul și încununarea citirii scripturilor de la început la sfârșit, este *studierea* pe baza criteriului tematic. De exemplu, când citim Cartea lui Mormon, putem identifica și căuta să aflăm răspunsuri la întrebările importante privind doctrina și la întrebările practice, cum ar fi acestea:

- Ce este credința în Salvator?
- De ce este credința în Isus Hristos primul principiu al Evangheliei?
- De ce și cum conduce la pocăință credința în Mântuitor?
- Cum mă întărește ispășirea pentru a face, în viața mea de zi cu zi, lucruri pe care nu le-aș putea face niciodată cu propria mea capacitate limitată și cu puterea mea proprie?

Concentrându-ne asupra acestui fel de întrebări și studiind pe baza criteriului tematic, folosind Ghidul pentru scripturi și indexul de la trilogie, putem cerceta și explora profunzimea scripturilor și putem obține o cunoaștere spirituală mult mai bogată. Această abordare crește viteza cu care apa vie curge în viețile noastre.

Atât citirea de la început la sfârșit, cât și studierea tematică sunt premise pentru folosirea celei de a treia metode de bază de a obține apa vie din rezervorul scriptural. În timp ce citirea unei cărți din scripturi de la început

la sfârșit furnizează o cunoaștere de ansamblu, studierea tematică mărește profunzimea cunoașterii noastre. *Cercetarea* revelațiilor pentru a găsi conexiuni, modele și teme clădește mai mult și crește cunoașterea noastră spirituală, aducând împreună și extinzând aceste prime două metode; aceasta lărgeste perspectiva și înțelegerea noastră despre planul salvării.

În opinia mea, cercetarea sârguincioasă pentru a descoperi conexiunile, modelele și temele este, în parte, ceea ce înseamnă să „te ospătezi” din cuvintele lui Hristos. Această abordare poate deschide porțile rezervorului spiritual, poate lumina înțelegerea noastră prin Spiritul Său și poate aduce recunoștință profundă pentru sfintele scripturi, precum și un anumit grad de angajare spirituală care nu poate fi primit în alt fel. Acest fel de cercetare ne permite să clădim pe stânca Mântuitorului nostru și să rezistăm în fața puterii ticăloșiei din aceste zile din urmă.

Vreau să subliniez un punct important. Ați putea presupune, la început, că o persoană trebuie să aibă o educație instituționalizată bogată pentru a folosi metodele pe care le descriu. Această presupunere nu este corectă. Oricare căutător onest al adevărului, indiferent de nivelul de educație, poate să folosească cu succes aceste abordări simple. Dumneavoastră și cu mine nu avem nevoie de ajutorul studiilor sofisticate și nu trebuie să ne bazăm prea mult pe cunoștințele spirituale ale altora. Avem doar nevoie de o dorință sinceră de a învăța, de prezența Duhului Sfânt, de sfintele scripturi și de o minte activă și cercetătoare.

Profetul Joseph Smith ne-a învățat că trebuie să „[cercetăm] scripturile – cercetați revelațiile pe care le publicăm și rugați-L pe Tatăl vostru Ceresc, în numele Fiului Său Isus Hristos, să vă arate adevărul și, dacă faceți aceasta cu ochiul îndreptat numai către Slava Sa, fără să vă îndoiiți de nimic, El vă va răspunde prin puterea Spiritului Său Sfânt. Veți cunoaște atunci pentru voi înșivă și nu pentru altcineva. Nu veți depinde atunci de om pentru a-L cunoaște pe Dumnezeu” (*History of the Church*, 1:282).

Dacă dumneavoastră și cu mine cerem, căutăm și bațem (vezi Matei 7:7), fiind întotdeauna demni de a învăța de la Spirit, atunci porțile rezervorului spiritual se vor deschide pentru noi și apa vie va curge. Vă mărturisesc și vă promit că acesta este adevărul.

Permiteți-mi să vă explic pe scurt și să vă dau exemple despre ce înțeleg prin conexiuni, modele și teme.

Conexiuni

O conexiune este o relație sau o legătură între idei, oameni, lucruri sau evenimente, iar scripturile sunt pline de conexiuni. Să luăm în considerare relația dintre Tatăl Veșnic și Fiul Său, Isus Hristos (vezi Mosia 15:1-9), dintre milă și har (vezi 2 Nefi 9:8), dintre mâinile nevinovate și inima curată (vezi Psalmii 24:4), dintre o inimă frântă și un spirit smerit (vezi 3 Nefi 9:20), dintre grâu și neghină (vezi D&L 101:65), dintre cunoaștere și inteligență (vezi D&L 130:18-19), dintre justificare și sfințire (vezi D&L 20:30-31), dintre oi și capre (vezi Matei 25:32-33), dintre nemurire și viața veșnică (vezi Moise 1:39) și nenumărate alte relații. Să identificați rugându-vă, să învățați și să cugețați la asemenea conexiuni – la asemănări și deosebiri, de exemplu – reprezintă o sursă principală de apă vie și au ca rezultat gânduri inspirate și comori de cunoaștere ascunsă.

În timp ce am citit lucrările canonice de la început la sfârșit și am studiat diferite teme, am observat că, de obicei, cuvântul *înțelegere* era folosit în legătură cu inima. Două versete din Cartea lui Mormon ilustrează această conexiune:

„Voi nu v-ați dedicat *inimile* voastre *înțelegerii*; de aceea nu ați fost înțelepți” (Mosia 12:27; subliniere adăugată).

„Iar mulțimea a auzit și a depus mărturie; iar inimile lor erau deschise și ei au *înțeles* în *inimile* lor cuvintele pe care El le-a spus atunci când s-a rugat” (3 Nefi 19:33; subliniere adăugată).

Mi se pare interesant că, în aceste versete și în multe altele, înțelegerea este legată în primul rând de inimă. Observați că nu suntem sfătuiți în mod clar să ne folosim mințile pentru a înțelege. Evident, trebuie să ne folosim mințile și capacitatea de a raționa pentru a obține și evalua informațiile și a emite concluzii și judecăți potrivite. Dar, probabil, scripturile ne sugerează că rațiunea și „brațul de carne” (D&L 1:19) nu sunt suficiente pentru a înțelege cu adevărat. Astfel, înțelegerea, așa cum este folosit cuvântul în scripturi, nu se referă numai sau în primul rând la intelect sau la capacitatea cognitivă. Ci, înțelegerea are loc când ceea ce cunoaștem cu mintea noastră este confirmat ca fiind adevărat în inimile noastre prin mărturia Duhului Sfânt.

Darul spiritual al revelației operează, cel mai adesea, prin gânduri și sentimente puse în mințile și inimile

noastre de către Duhul Sfânt (vezi D&L 8:2-3; 100:5-8). Și cum mărturia și convingerea se mută din mințile noastre către inimile noastre, nu mai avem doar informații sau cunoaștere – ci începem să înțelegem și să căutăm marea schimbare a inimii. Înțelegerea, deci, este rezultatul revelației, este un dar spiritual, este o condiție esențială pentru convertire și ne îndeamnă să trăim mult mai consecvent în acord cu principiile pe care le învățăm.

Această cugetare revelată despre relația dintre inimă și înțelegere a influențat foarte mult modul în care am abordat învățarea și studiul Evangheliei, a afectat în mod pozitiv modul în care sora Bednar și cu mine ne-am învățat copiii și nepoții și a influențat slujirea mea în calitate de deținător al preoției.

Modele

Un model este un plan, tipar sau standard care poate fi folosit ca ghid pentru acțiuni repetate sau pentru a face ceva. Și scripturile sunt pline de modele spirituale. De obicei, un model scriptural este larg și mult mai cuprinzător decât o conexiune. În Doctrina și legămintele, găsim modele pentru predicarea Evangheliei (vezi D&L 50:13-29), pentru evitarea înșelăciunii (vezi D&L 52:14; 18-19), pentru construirea templelor (vezi D&L 115:14-16), pentru întemeierea orașelor (vezi D&L 94), pentru organizarea cvorumurilor preoției (vezi D&L 107:85-100) și a înaltelor consilii (vezi D&L 102:12) și pentru diferite alte scopuri. Identificarea și studierea modelelor scripturale reprezintă o altă sursă importantă de apă vie și ne ajută să știm și să cunoaștem foarte bine înțelepciunea și mintea Domnului (vezi D&L 95:13).

Pe măsură ce am citit și studiat de la început până la sfârșit subiectele din Doctrina și legămintele, am fost impresionat de modelul care este evident în multe din răspunsurile Domnului la întrebările misionarilor. Cu diferite ocazii în anul 1831, diferite grupuri de vârstnici care fuseseră chemați să predice Evanghelia au dorit să știe cum trebuie să procedeze, pe ce rută și în ce fel trebuie să călătorească. În revelațiile date prin profetul Joseph Smith, Domnul i-a sfătuit pe fiecare dintre acești frați că puteau călători pe apă sau pe uscat (vezi D&L 61:22), că puteau confecționa sau cumpăra vehiculele de care aveau nevoie (vezi D&L 60:5), că puteau călători toți împreună sau puteau merge câte doi (vezi D&L 62:5) și că puteau călători foarte bine în orice direcție doreau (vezi D&L 80:3).

Revelațiile i-au instruit în mod special pe frați să ia aceste decizii „după cum [considerau] că este mai bine” (D&L 60:5; D&L 62:5) sau „după cum este făcut cunoscut lor potrivit judecății lor” (D&L 61:22). Și în fiecare din aceste situații, Salvatorul a declarat: „Nu contează pentru Mine” (D&L 60:5; D&L 61:22; D&L 62:5; D&L 63:40; D&L 80:3).

Declarația Domnului că asemenea lucruri „nu contează pentru Mine” poate părea surprinzătoare la început. În mod clar, Salvatorul nu a spus acestor misionari că pe El nu-l interesa ce făceau ei. Ci, El a subliniat importanța de a pune pe primul loc lucrurile importante și de se concentra asupra lucrurilor drepte – ceea ce, în acele cazuri, însemna să ajungă la locul desemnat lucrării și să înceapă munca. Ei trebuiau să-și exercite credința, să judece bine, să acționeze în acord cu îndemnul Spiritului și să stabilească modul cel mai bun de a călători spre destinațiile lor. Lucrul esențial era lucrarea pe care fuseseră chemați s-o îndeplinească; cum ajungeau acolo era important, dar nu esențial.

Ce model remarcabil pentru dumneavoastră și pentru mine, pe care îl putem urma în viețile noastre. Isus Hristos ne cunoaște și ne iubește pe fiecare în parte. El este preocupat de dezvoltarea noastră spirituală și de progresul nostru și El ne încurajează să creștem prin folosirea unei judecăți inspirate, drepte și înțelepte. Mântuitorul nu ne va lăsa singuri niciodată. Trebuie să ne rugăm întotdeauna pentru călăuzire și îndrumare. Trebuie să căutăm întotdeauna compania constantă a Duhului Sfânt. Dar nu trebuie să fim înspăimântați sau descurajați dacă răspunsurile la rugăciunile noastre de a fi îndrumați sau ajutați nu vin neapărat repede. Astfel de răspunsuri rareori vin imediat. Progresul nostru ar putea fi împiedicat și judecata noastră ar putea fi slabă dacă fiecare răspuns ne-ar fi dat imediat și fără să ni se ceară prețul credinței, muncii, studiului și perseverenței.

Modelul pe care îl descriu este ilustrat succint în următoarele instrucțiuni date acelor misionari de la începuturile Bisericii:

„Eu, Domnul, sunt dispus, dacă unul dintre voi dorește să călătorească pe cal sau pe catâr, sau cu căruța, să primească această binecuvântare, dacă o acceptă din mâna Domnului, cu o *inimă recunoscătoare în toate lucrurile*.

Aceste lucruri rămân să fie făcute *potrivit judecății voastre și îndrumărilor Spiritului*.

Iată, împărăția este a voastră. Și iată, luați seama, *Eu sunt totdeauna cu credincioșii*. Chiar așa. Amin” (D&L 62:7-9; italice adăugate).

Lucrurile importante în acest pasaj din scriptură nu sunt caii, catării sau căruțele; ci ele sunt recunoștința, judecata și credința. Vă rog să observați elementele de bază ale acestui model: (1) o inimă recunoscătoare în toate lucrurile, (2) acțiune potrivit judecății și îndrumărilor Spiritului și (3) Salvatorul este totdeauna cu credincioșii. Putem începe să simțim îndrumarea și asigurarea, înnoirea și tăria care pot veni dacă urmăm acest model simplu de judecată inspirată și dreaptă? Cu adevărat, modelele scripturale sunt o sursă prețioasă de apă vie.

Cele mai grele judecăți pe care le facem vreodată sunt rareori între bine și rău sau între alternative atractive sau neatractive. De obicei, cele mai dificile alegeri sunt între bine și bine. În acest pasaj scriptural, să călătorească cu caii, catării și căruțele ar fi putut fi opțiuni la fel de eficiente pentru călătoria misionară. În mod similar, dumnezevoastră și cu mine am putea, de asemenea, identifica, în diferite momente din viața noastră, mai multe ocazii sau opțiuni acceptabile, pe care le-am putea alege să le urmăm. Trebuie să ne amintim acest model din scripturi atunci când abordăm asemenea decizii importante. Dacă vom pune lucrurile esențiale pe primul loc în viețile noastre – lucruri cum ar fi comportarea ca ucenici dedicați, onorarea legămintelor și ținerea poruncilor – atunci vom fi binecuvântați cu inspirație și judecată sănătoasă pe măsură ce urmăm calea care ne conduce înapoi, la casa noastră cerească. Dacă punem pe primul loc lucrurile esențiale, „nu [putem greși]” (D&L 80:3).

Teme

Temele sunt calități sau idei dominante, care se repetă și unesc, precum firele de ață principale din care este țesută o pânză. În general, temele scripturale sunt mai întinse și mai cuprinzătoare decât modelele sau conexiunile. De fapt, temele furnizează fundația și contextul pentru înțelegerea conexiunilor și a modelelor. Procesul de căutare și identificare a temelor scripturale ne conduce la doctrinele fundamentale și la principiile salvării – la adevărurile veșnice care invită mărturia adevărată a Duhului Sfânt (vezi 1 Ioan 5:6). Această metodă de a obține apă vie din rezervorul scriptural este cea mai pretențioasă și riguroasă; de asemenea, ea produce cea mai măreață

edificare și întărire spirituală. Iar scripturile sunt bine aprovizionate cu teme pline de putere.

De exemplu, Cartea lui Mormon a apărut în această dispensație pentru „convingerea iudeilor și a neamurilor că Isus este Hristosul, Dumnezeul Veșnic, care Se arată tuturor națiunilor” (pagina de titlu a Cărții lui Mormon). Tema centrală care se repetă în Cartea lui Mormon este invitația pentru toți: „Veniți la Hristos și perfecționați-vă pentru El” (Moroni 10:32). Învățăturile, avertismentele, rugămintele și întâmplările din această remarcabilă carte de scriptură, toate se concentrează și mărturisesc despre Isus Hristosul ca fiind Mântuitorul și Salvatorul nostru.

Permiteți-mi să vă ofer câteva exemple suplimentare de teme importante folosind scripturi din Cartea lui Mormon:

„Dacă... copiii oamenilor țin poruncile lui Dumnezeu, El îi hrănește, îi întărește și le dă mijloace ca să poată înfăptui lucrul pe care El le-a poruncit lor” (1 Nefi 17:3).

„Înaintați cu fermitate în Hristos” (2 Nefi 31:20).

„Oamenii sunt ca să poată avea bucurie” (2 Nefi 2:25).

„În puterea Domnului, tu poți face orice lucru” (Alma 20:4).

„Ticăloșia niciodată nu a fost fericire” (Alma 41:10).

Dacă promiteți că nu râdeți, vă voi spune despre unul din modurile simple în care eu caut temele scripturale. Nu susțin sau nu vă recomand să faceți la fel; diferiți oameni folosesc metode diferite cu aceeași eficiență. Vă descriu pur și simplu un proces eficient pentru mine.

Pregătindu-mă pentru o cuvântare care mi-a fost desemnată recent, am fost îndemnat să vorbesc despre Spirit și scopurile adunării (lui Israel). Studiasem și meditasem asupra mesajului rostit la recenta conferință generală de către vârstnicul Russell M. Nelson despre principiul adunării lui Israel (vezi Conference Report, sept. - oct. 2006, p. 83-87; sau *Ensign*, nov. 2006, p. 79-82) și subiectul se potrivea perfect cu natura și cadrul cerute de subiectul meu (vezi *The Spirit and Purposes of Gathering* [cuvântare rostită la ceremonia de devoțiune de la UBY-Idaho, oct. 2006]).

Am înțeles că aveam multe de învățat din scripturi despre adunare. Astfel, am identificat și am făcut

copii după fiecare scriptură din lucrările canonice care includea orice formă a cuvântului *adunare*. Am citit apoi fiecare scriptură, căutând conexiuni, modele și teme. Este important de observat că nu am început cu citirea setului de lucruri specifice pe care le căutam. M-am rugat să primesc ajutorul Duhului Sfânt și am început, pur și simplu, să citesc.

Pe măsură ce revedeam scripturile despre adunare, am însemnat versetele care aveau expresii similare sau accentuau puncte similare, folosind un creion colorat. Până când am terminat de citit toate scripturile, unele versete erau marcate cu roșu, altele cu verde și altele cu alte culori.

Acum vine partea care v-ar putea face să râdeți. Am folosit după aceea foarfecele pentru a tăia scripturile pe care le copiasem și le-am sortat în grămezi, după culoare. Procesul a produs o mulțime de scripturi marcate cu roșu, o mulțime de scripturi marcate cu verde și așa mai departe. Am sortat apoi scripturile din cadrul fiecărei grămezi mari în grămezi mai mici. Cred că atunci când am fost în clasa întâi mi-a plăcut foarte mult să tai lucruri cu foarfecele și să le pun în grămezi!

Rezultatul acestui proces m-a învățat un lucru important despre principiul adunării. De exemplu, examinând marile grămezi, am învățat că scripturile descriu cel puțin trei aspecte cheie ale adunării: *scopurile* adunării, *felurile și locurile* adunării și *binecuvântările* adunării.

Am observat că unele dintre *scopurile* principale ale adunării sunt de a preaslăvi (vezi Mosia 18:25), de a primi sfat și instruire (vezi Mosia 18:7), de a stabili Biserica (vezi D&L 101:63-64) și de a oferi apărare și protecție (vezi D&L 115:6). Studiind despre *felurile și locurile* adunării, am descoperit că suntem adunați în familii veșnice (vezi Mosia 2:5), în Biserica restaurată (vezi D&L 101:64-65), în țărâșii Sionului (vezi D&L 109:59), în temple sfinte (vezi Alma 26:5-6) și în două mari centre: vechiul Ierusalim (vezi Eter 13:11) și orașul Sion sau Noul Ierusalim (vezi D&L 42:9; Articolele de credință 1:10). Am fost recunoscător să aflu că desăvârșirea (vezi Efeseni 4:12-13), păstrarea (vezi Moise 7:61) și întărirea (vezi D&L 82:14) sunt câteva dintre *binecuvântările* adunării.

Prin acest proces am dobândit o apreciere și mai profundă pentru spiritul adunării ca parte importantă a restaurării tuturor lucrurilor în dispensația plenitudi-

nii timpurilor. Nu voi mai lua acum din timp pentru a enumera celelalte lucruri pe care le-am învățat despre adunare; scopul meu aici este să vă ilustrez pe scurt o cale de a căuta teme scripturale.

Binecuvântările pe care le putem primi

Binecuvântările cunoașterii, înțelegerii, revelației și fericirii spirituale pe care le putem primi când citim, studiem și cercetăm scripturile sunt minunate. „[Ospătarea] din cuvintele lui Hristos” (2 Nefi 31:20) este edificatoare, emoționantă și plăcută. Cuvântul este bun, „căci el începe să-mi lărgescă sufletul; da, începe să-mi lumineze înțelegerea, da, începe să fie delicios pentru mine” (Alma 32:28). „Iată, ele sunt scrise, voi le aveți în fața voastră, de aceea cercetați-le” (3 Nefi 20:11) – și ele „se [vor] preface în [dumneavoastră] într-un izvor de apă, care va țâșni în viața veșnică” (Ioan 4:14).

În timpul în care am citit, studiat și cercetat scripturile de-a lungul anilor, m-am concentrat de multe ori asupra doctrinei ispășirii lui Isus Hristos. Nici un eveniment, cunoaștere sau influență nu au avut un impact așa de mare asupra mea în timpul celor 54 de ani ai mei din viața muritoare, cum a avut citirea repetată, studierea în profunzime și cercetarea conexiunilor, modelelor și temelor referitoare la doctrina ispășirii. Această doctrină centrală, salvatoare a picurat treptat, de-a lungul timpului, în sufletul meu, ca și roua din ceruri; mi-a influențat gândurile, cuvintele și faptele (vezi Mosia 4:30) și a devenit pentru mine o fântână de apă vie.

Viziunea lui Lehi

Importanța citirii, studierii și cercetării scripturilor este subliniată de mai multe elemente din viziunea lui Lehi despre pomul vieții.

Tatăl Lehi a văzut mai multe grupuri de oameni care își făceau drum înainte, de-a lungul căii strâmte și înguste, căutând să obțină pomul și roadele sale. Membrii fiecărui grup au intrat pe cale prin poarta pocăinței și a botezului în apă și au primit darul Duhului Sfânt (vezi 2 Nefi 31:17-20). Pomul vieții este elementul central în vis și este identificat în 1 Nefi 11 ca fiind o reprezentare a lui Isus Hristos. Fructele pomului simbolizează binecuvântările aduse de ispășirea Salvatorului. Interesant, tema majoră a Cărții lui Mormon, invitându-ne pe toți să venim la Hristos, este centrală în viziunea lui Lehi. De un

interes deosebit este bara de fier care conduce la pom (vezi 1 Nefi 8:19). Bara de fier este cuvântul lui Dumnezeu.

În 1 Nefi 8, versetele de la 21 până la 23, aflăm despre un grup de oameni care și-a făcut drum înainte și a început să meargă pe drumul care conduce la pomul vieții. Totuși, când oamenii au întâlnit negurile întunericului, care reprezintă ademenirile diavolului (vezi 1 Nefi 12:17), ei și-au pierdut calea, au rătăcit și s-au pierdut.

Este important de observat că nu se face nici o referire la bara de fier în aceste versete. Aceia care ignoră sau tratează cu superficialitate cuvântul lui Dumnezeu nu au acces la acea busolă divină care arată calea către Salvator. Gândiți-vă că oamenii din acest grup au ajuns pe cale și și-au făcut drum înainte, manifestând o anumită credință în Hristos și convingere spirituală, dar ei au fost atrași de ademenirile diavolului și au fost pierduți.

În versetele 24 până la 28 din capitolul 8, citim despre al doilea grup de oameni care a reușit să intre pe drumul strâmt și îngust care conducea la pomul vieții. Oamenii din acest grup și-a făcut drum înainte prin negura întunericului agățându-se de bara de fier, chiar până când au ajuns și au luat din fructul pomului. Totuși, când acești oameni au fost batjocoriți de locuitorii clădirii celei mari și spațioase, ei s-au rușinat, au pornit pe căi nepermise și au fost pierduți. Vă rog să observați că acest grup este descris ca *apucând* bara de fier.

Este semnificativ faptul că al doilea grup și-a făcut drum înainte cu credință și angajament. Ei, de asemenea, au avut binecuvântarea suplimentară a barei de fier și *s-au apucat de ea!* Totuși, când s-au confruntat cu persecuția și opoziția, au căzut pe căi nepermise și au fost pierduți. Chiar și cu credință, angajament și cuvântul lui Dumnezeu, acest grup a fost pierdut – probabil pentru că acei oameni au citit *sau* au studiat *sau* au cercetat scripturile doar *periodic*. Apucarea barei de fier îmi sugerează doar „izbucniri” ocazionale de studiu sau tatonări neregulate în locul imersiunii consecvente, permanente în cuvântul Domnului.

În versetul 30, citim despre al treilea grup de oameni care și-au făcut drum înainte ținându-se tot timpul bine de bara de fier, până când oamenii au ajuns și au căzut jos și au luat din fructul pomului. Expresia cheie din acest verset este „ținându-se tot timpul bine” de bara de fier.

Al treilea grup și-a făcut drum înainte, de asemenea, cu credință și convingere; totuși, nu există nicio indicație că oamenii s-au rătăcit, au căzut pe căi nepermise sau au fost pierduți. Probabil, oamenii din acest al treilea grup au citit în mod *consecvent* și au studiat și au cercetat cuvintele lui Hristos. Probabil că a fost un flux constant de apă vie care a salvat al treilea grup de la piere. Acesta este grupul căruia dumneavoastră și cu mine trebuie să ne străduim să ne alăturăm.

„Ce înseamnă bara de fier pe care tatăl nostru a văzut-o și care ducea către pom?”

Iar eu le-am spus că era cuvântul lui Dumnezeu; iar aceia care vor asculta de cuvântul lui Dumnezeu și se vor *ține tare de el*, aceia nu vor pieri niciodată; și, de asemenea, nici ispitele și nici săgețile de foc ale dușmanilor nu-i vor învinge până la orbire ca să-i ducă la distrugere” (1 Nefi 15:23-24; italic adăugate).

Care este, deci, diferența dintre a apuca și a ține tare de bara de fier? Permiteți-mi să vă sugerez că a vă ține tare de bara de fier înseamnă a folosi, în mod consecvent și rugându-vă, toate cele trei căi de a obține apă vie, despre care am discutat în această seară.

„Și s-a întâmplat că am văzut că bara de fier pe care tatăl meu a văzut-o era cuvântul lui Dumnezeu care ducea la izvorul apelor vieții sau la pomul vieții” (1 Nefi 11:25).

Fiecare dintre aceste metode – citirea de la început la sfârșit, studierea pe teme și cercetarea conexiunilor, modelelor și temelor – este edificatoare, instructivă și furnizează o porție intermitentă din apa vie a Salvatorului. Eu cred totuși că folosirea, în mod regulat, a tuturor celor trei metode produce un flux mai constant de apă vie și reprezintă, în mare măsură, ceea ce înseamnă a te ține tare de bara de fier.

În timpul activității obișnuite din fiecare zi, dumneavoastră și cu mine pierdem o cantitate considerabilă de apă care reprezintă atât de mult din corpul nostru fizic. Setea este modul în care celulele corpului cer apă și apa din corpul nostru trebuie să fie asigurată zilnic. Sincer, nu are sens să vă „umpleți” corpurile cu apă ocazional și să lăsați să existe lungi perioade de timp de deshidratare între ele. Același lucru este valabil și din punct de vedere spiritual. Setea spirituală este nevoia de apă vie. Un flux constant de apă vie este mult mai important decât o înghițitură din când în când.

Dumneavoastră și cu mine citim, studiem și cercetăm zilnic scripturile într-un mod care ne permite să ne ținem tare de bara de fier – sau doar ne-am apucat de ea? Ne facem noi, dumneavoastră și cu mine, drum înainte către fântâna cu ape vii – bizuindu-ne pe cuvântul lui Dumnezeu? Acestea sunt întrebări importante pentru fiecare dintre noi, la care să ne gândim, rugându-ne.

Vom încheia această seară cântând împreună imnul „The Iron Rod (Bara de fier)”. Într-adevăr, acest cântec al celor drepti va fi o rugăciune fierbinte și intensă (vezi D&L 25:12). Fie ca noi să avem urechi să auzim și să învățăm lecția pe care ne-o spune acest imn.

Mărturisesc despre Isus Hristos și despre puterea cuvântului Său și despre El care este Cuvântul. El este Fiul Tatălui Veșnic și eu știu că El trăiește. Mărturisesc

că, dacă ne vom ține tare de bara de fier, vom fi conduși la apa Sa vie. În calitate de slujitor al Său, invoc această binecuvântare asupra dumneavoastră: ca dorința și capacitatea dumneavoastră de a vă ține tare de bara de fier să fie mărită; credința dumneavoastră în Salvator să crească și să vă înlocuiască temerile, și ca, pe măsură ce beți pe deplin din rezervorul scriptural, să ajungeți să-L cunoașteți. Fie ca noi să ne amintim întotdeauna următoarele:

*Când ispita ne-a-nconjurat,
Drumul nostru-i înnorat,
Pe bara de fier ne bizuim,
Și-al cerului ajutor cerem.
(Hymns, nr. 274)*

În numele sacru al lui Isus Hristos, amin.